

Mokusho Zen Ház jegyzetek

www.mokushozen.hu

Ez a Mű a [Creative Commons Nevezd meg! - Ne add el! - Ne változtasd! 3.0 Unported Licenc feltételeinek megfelelően szabadon felhasználható.](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/)

Zeisler István Ju Undo Shiki kommentárja (részlet)

1987. február 3., kedd, 7 óra

Mától kezdve a Ju Undo Shikit fogom kommentálni, a zazen gyakorlására szánt új épület szabályait, az új dódzsó szabályait.

Ez egy nagyon rövid, húsz cikkelyből álló szöveg. Dógen mester írta. Amikor Dógen visszajött Kínából, visszatért a Kennin-dzsi templomba. Ott elkeserítette őt a szerzetesek viselkedése. Azt mondja: „Egyértelmű, hogy a buddhizmus elfajzódásban van. Amikor visszatértem a Kennin-dzside, a szerzetesek már csak a kényelmükre koncentráltak. Mindegyiknek lakkozott bútorok voltak a szobájában, mindegyik szerette a szép ruhákat és kincseket gyűjtött. Ráadásul csak világi és léha dolgokról beszélgettek.”

Dógen elment és egy másik templomban, Kósó-dzsiben telepedett le. Temploma mindenki számára nyitva állt, nem csak a szerzetesek, a főfoglalkozású buddhisták, hanem a laikusok számára is. Bár tanítása szigorú volt, sokan körégyültek, hogy gyakorolják az autentikus Utat. Kósó-dzsi túl szűkké vált. Új épületet, új dódzsót kellett építeni. Dógen szerzetes volt, nem pedig építész. Nem szeretett építkezni, ezért azt mondta: „Napjainkban a legtöbb ember azt gondolja, hogy a templomok építése az Út terjedésének jele. Ez teljesen téves. Semmilyen templom, még ha aranyból is épült, sem lehet eszköz a felébredésünkre. Persze a látogatók éreznek valamit, egy kedvező légkört. De ez nem vonatkozik a szerzetesekre. Emlékeznünk kell Buddha szavaira, és viskókban vagy a fák alatt kell zazent gyakorolnunk. A buddhizmus akkor fog igazán elterjedni. De most építenem kell egy dódzsót, és minden energiámat arra fordítom, hogy mecénásokat találjak, akik pénzt fognak adni, bár tudom, hogy ennek semmi köze a buddhizmus terjesztéséhez. Nincs sok tanítványom, és sok dolgom van. Rengeteg időt elvesztesztek. Csak abban a reményben építem ezt a dódzsót, hogy segítsen az illúzióban lévő embereket, és hogy a mai gyakorlók tudjanak zazent ülni. Még ha a tervem nem is valósul meg, akkor sem leszek elkeseredve. Még ha csak egy egyszerű oszlopot sikerül is felállítanom, leszáromozottaimra marad befejezetlen reményem hegye, és ami később fog történni, az nem az én dolgom.” Amikor a dódzsó elkészült, az avatás napján Dógen azt mondta: „Világosan beláttam, hogy a szemeim vízszintesek, és az orrom függőleges. Üres kézzel jöttem vissza Japánba, bármiféle szútrák nélkül, és semmit nem tudok a

buddhizmusról.” Ekkor írta meg a Ju Undo Shikit, a gyakorlás szabályait az új épületben, az új dódzsóban.